Fragmentarium

copiam coloniensibus amicitie causa misere. Hisdem diebus uenit treberim sanctus Nazarius predicans Christum, sed a ciuitatis infelicissimo principe Cornelio Domitiano imperatori delatus est. Igitur sanctus Maternus apud urbem Coloniam obiit senex anno dominice incarnationis C. XX. VIII. Cuius obitu treberi comperto mox Coloniam profecti sunt pastorem suum repetentes. Aderant et Tungrenses qui simul cum Coloniensibus eum sibi retentare satagebant. Certatum est diu ab utrisque. Interim uenerandus quidam senex in urbe apparuit monens ciues ut a lite desistentes suis parerent consiliis, et corpus pontificis in naui ponentes, deinde a litore fluctibus impellentes, quo deus uellet abire sinant mirares. Mox ut angelus consuluerat factum est. Nauis facto omnia corpore, nullo se regente nauclero angelico remigio contra fluctus dirigitur, et paruo hore spacio miliario confecto in loco qui ex iusticia Coloniensium Rouueza tunc uocatus est litori applicatur. Cum tunc treberi corpus sui pontificis a deo sibi destinatum cum debita graciarum actione suscipientes treberim reuexerunt, et in ecclesia non longe a corporibus sanctorum Eucharii et Valerii honorabiliter sepulture tradiderunt. Deinde Auspicius quidam regimen tenuit. Deinde insignes per legittimas successiones sanctitate et gratia pollentes extiterunt: Felix. Mansuetus. Clemens. Moyses. Martinus. Anastasius. Andreas. Rusticus. Auctor. Mauricius. Fortunatus. Cassianus. Marcus. Nauitus. Marcellus. Metropolus. Seuerinus. Florentius. Martinus. Maximinus. Valentinus. quorum octo ultimi et Tungrensi ecclesie prefuisse noscuntur, qui omnes diuersis temporibus non solum in propria prouincia sed in exteris et ultimis industrii et illustres non solum confessione quin etiam martyrio existentes regna etiam tyrannorum uicerunt. Qui uidelicet episcopi omnes in ecclesia sancti Eucharii sepulti creduntur esse. Quorum autem imperatorum uel consulum claruerint temporibus, quosque uita eorum habuerit exitus, quotque singuli annis amministrauerint officium pontificatus, seu quantumcumque quisque ampliauerit ecclesie sue redditus, quia tocius Gallie ab Hunis et Normannis facta aboleuit euersio, nec a nobis lectoris cuiusquam requirat exactio. Cum et antea diris decem persecutionibus sub quibus uixere, eorum memoriam fama scriptorum studio minus potuerit diuulgando perpetuare. Primus etenim christianos persecutus est Nero. Secundus Domitianus. Tertius Traianus. Quartus Marcus Antoninus. Quintus Seuerus Pertinax. Sextus Maximinus. Septimus Decius. Octauus Valerianus. Nonus Aurelianus. Decimus Diocletianus cum Maximiano. Harum itaque persecutionum temporibus predicti uiri Treberorum presulatum nequaquam manifeste, sed sicut ait apostolus, in solitudinibus et in montibus, in speluncis et cauernis terre peregisse probantur, ut merito eorum uita, tam feruente tunc ubique persecutione, quam postea exterminata, sepius Treberorum ciuitate obliuioni tradita fuisse credatur. Auxit hoc infortunium humani generis aduersarius. Postquam denique insuperabiles tres euangelii sui operarios perpetim remunerandos, scilicet Eucharium, Valerium et Maternum uocauit ad superos, treberi recte fidei credulitatem

Cod A 94 (15)

License: cc-by-nc – Bern, Burgerbibliothek, Cod. A 94.15, bbb_A0094_15_001r – Gesta Treverorum (https://fragmentarium.ms/view/page/F-12vn/1058/15012)